

Keskiviikko 4. heinäkuuta 2012

Eläinten suojelua ja hyvinvointia koskeva strategia

P7_TA(2012)0290

Euroopan parlamentin päätöslauselma 4. heinäkuuta 2012 eläinten suojelua ja hyvinvointia koskevasta Euroopan unionin strategiasta vuosille 2012–2015 (2012/2043(INI))

(2013/C 349 E/07)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 19. tammikuuta 2012 annetun komission tiedonannon eläinten suojelua ja hyvinvointia koskevasta Euroopan unionin strategiasta vuosille 2012–2015 (COM(2012)0006),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 7 ja 13 artiklan,
- ottaa huomioon 12. lokakuuta 2006 antamansa päätöslauselman eläinten suojelua ja hyvinvointia koskevasta yhteisön toimintasuunnitelmasta vuosiksi 2006–2010 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 22. toukokuuta 2008 antamansa päätöslauselman EU:n uudesta eläinten terveyttä koskevasta strategiasta vuosiksi 2007–2013 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 6. toukokuuta 2009 vahvistamansa kannan ehdotuksesta neuvoston asetukseksi eläinten suojelusta lopettamisen yhteydessä ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 5. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman eläinten hyvinvoinnin toimintasuunnitelman 2006–2010 arvioinnista ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 12. toukokuuta 2011 antamansa päätöslauselman antibioottiresistenssistä ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman EU:n maataloudesta ja kansainvälisestä kaupasta ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 15. maaliskuuta 2012 antamansa kannanoton kahdeksan tunnin enimmäisrajoituksen asettamiseen teuraseläinten kuljettamiselle Euroopan unionissa ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 13. lokakuuta 2011 antamansa kannanoton koirakannan hallintaan Euroopan unionissa ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 29. marraskuuta 2010 annetut maatalous- ja kalastusneuvoston päätelmät koirien ja kissojen hyvinvoinnista,
- ottaa huomioon 15. marraskuuta 2011 annetun komission tiedonannon toimintasuunnitelmasta mikrobilääkeresistenssin aiheuttamien kasvavien uhkien torjumiseksi (COM(2011)0748),

⁽¹⁾ EUVL C 308 E, 16.12.2006, s. 170.

⁽²⁾ EUVL C 279 E, 19.11.2009, s. 89.

⁽³⁾ EUVL C 212 E, 5.8.2010, s. 326.

⁽⁴⁾ EUVL C 81 E, 15.3.2011, s. 25.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0238.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0083.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0096.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0444.

Keski viikko 4. heinäkuuta 2012

- ottaa huomioon 10. marraskuuta 2011 annetun komission kertomuksen eläinten suojelusta kuljetuksen ja siihen liittyvien toimenpiteiden aikana annetun asetuksen (EY) N:o 1/2005 vaikutuksista (COM(2011)0700),
- ottaa huomioon 2. joulukuuta 2010 annetun Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) tieteellisen lausunnon eläinten hyvinvoinnista kuljetuksen aikana ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 13. joulukuuta 2011 annetun Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen tieteellisen lausunnon eläinten hyvinvointiin liittyvän riskinarvioinnin ohjeista ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Maailman eläinterveysjärjestön (OIE) määritelmän eläinten hyvinvoinnista ⁽³⁾,
- ottaa huomioon Welfare Quality -hankkeessa kehitetyt eläinten asianmukaista hyvinvointia koskevat kaksitoista periaatetta ja kriteeriä ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 19. kesäkuuta 1978 tehdyn neuvoston päätöksen 78/923/ETY tuotantoeläinten suojelua koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen tekemisestä ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon lemmikkieläinten suojelua koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004 ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 29. maaliskuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/22/EY luonnonvaraisten eläinten pitämisestä eläintarhassa ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 22. syyskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/63/EU tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien eläinten suojelusta ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 24. heinäkuuta 2009 annetun komission tiedonannon "Kestävän kehityksen valtavirtaistaminen EU:n politiikoissa: Euroopan unionin kestävän kehityksen strategian tarkastelu vuonna 2009" (COM(2009)0400),
- ottaa huomioon 28. lokakuuta 2009 annetun komission tiedonannon eläinten hyvinvointia koskevien tuotemerkintöjen vaihtoehtoista ja eläinten suojelun ja hyvinvoinnin viitekeskusten eurooppalaisen verkon perustamisesta (COM(2009)0584),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,

⁽¹⁾ EFSA Journal 2011; 9(1): 1966.

⁽²⁾ EFSA Journal 2012; 10(1): 2513.

⁽³⁾ OIE:n maaeläinten terveyttä koskevan säännösten 7.1.1 artikla (2011). http://www.oie.int/index.php?id=169&L=0&htmfile=chapitre_1.7.1.htm.

⁽⁴⁾ www.welfarequality.net/everyone/43395/7/0/22.

⁽⁵⁾ EYVL L 323, 17.11.1978, s. 12.

⁽⁶⁾ ETS 125 – lemmikkieläinten suojelu, 13.XI.1987.

⁽⁷⁾ EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁸⁾ EYVL L 94, 9.4.1999, s. 24.

⁽⁹⁾ EUVL L 276, 20.10.2010, s. 33.

Keskiviikko 4. heinäkuuta 2012

- ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön ja ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan ja vetoomusvaliokunnan lausunnot (A7-0216/2012),
- A. katsoo, että eläinten hyvinvoinnin korkea taso, joka on osa kestävästä kehityksestä, on tärkeä eläinten terveyden suojelemiseksi ja tuottavuuden takaamiseksi, vaikka siitä aiheutuukin lisää toimintakustannuksia, jotka eivät jakaudu tasaisesti koko elintarvikeketjussa;
- B. ottaa huomioon, että luonnonvaraisten eläinten määrä kasvaa lähes kaikissa jäsenvaltioissa ja että näiden eläinten terveydentilan heikkeneminen voi johtaa siihen, että tartuntatautien leviäminen kotieläimiin lisääntyy, ja samalla se voi myös vaarantaa kansanterveyden;
- C. katsoo, että eläinten hyvinvointia koskevat EU:n ja jäsenvaltioiden säännöt synnyttävät monimutkaisuutensa ja erilaisten tulkintojensa vuoksi oikeudellista epävarmuutta ja voivat saattaa tiettyjen jäsenvaltioiden tuottajat hyvin epäedulliseen kilpailuasemaan; katsoo, että EU:n lainsäädännön puutteellinen noudattaminen, vaatimusten epäyhtenäisyys ja oikeudellisten virstanpylväiden puuttuminen väärissä kilpailu- ja estää tasapuolisten toimintaedellytysten syntymisen;
- D. katsoo, että eläinten hyvinvointia koskevat säännöt eivät saa olla ristiriidassa EU:n yhtenäisen kaupan periaatteen kanssa;
- E. katsoo, että eläinten hyvinvointia koskevan uuden lähestymistavan olisi perustuttava vankkaan tieteelliseen näyttöön ja parhaaseen tieteelliseen tietoon yksinkertaistamista, kustannustehokkuutta, standardien sovellettavuutta ja johdonmukaisuutta erityisesti ympäristö- ja kansanterveyspolitiikan kanssa unohtamatta;
- F. ottaa huomioon, että nykyajan kuluttajat olettavat, että maatilojen eläimet saavat samat perusedellytykset kuin ihmiset: hyvää ruokaa, hyvät elinolosuhteet ja asianmukaista lääkinnällistä hoitoa;
- G. katsoo, että eläinten terveyttä koskevat standardit ovat tärkeitä eurooppalaiselle karjanhoidolle ja ne vaikuttavat tilojen kilpailukykyyn yhä enemmän;
- 1. pitää myönteisenä eläinten hyvinvointia koskevaa Euroopan unionin laaja-alaista strategiaa vuosille 2012–2015;
- 2. muistuttaa, että perussopimuksen 13 artiklaa sovelletaan yleisesti ja että se on näin ollen yhtä tärkeä kuin ympäristönsuojelua tai kuluttajansuojaa koskevat määräykset ja sillä on oikeudellisesti etusija kaikkiin sisämarkkinoiden toimintalinjoihin nähden;
- 3. tähdentää, että eläinten hyvinvointi on monimutkainen ja monitahoinen kysymys, joka vaikuttaa kansainväliseen ja kansalliseen politiikkaan ja johon liittyy tärkeitä eettisiä, tieteellisiä, taloudellisia, kulttuurisia ja poliittisia näkökohtia;
- 4. pitää myönteisenä komission aietta käsitellä eläinten hyvinvointia koskevan lainsäädännön noudattamista ensi tilassa;
- 5. pitää myönteisenä sitä, että strategia-asiakirjassa luonnostellaan politiikkaa, jossa kuluttajien valinnanvapaus synnyttää kuluttajamerkkejä eläinten hyvinvoinnin huomioiville tuotteille ja valjastaa sisämarkkinoiden voimat tuotantoeläinten hyvinvoinnin edistämiseen;
- 6. pahoittelee, että joitakin vuosien 2006–2010 toimintasuunnitelmaan sisältyneitä toimia ei voitu saattaa päätökseen, ja kehottaa komissiota asettamaan uusien toimien määräpäivät laillisten määräaikojen mukaisesti;

Keskiviikko 4. heinäkuuta 2012

7. pahoittelee, että strategialle ei ole myönnetty 5. toukokuuta 2010 annetussa parlamentin päätöslauselmassa vaadittua taloudellista tukea; kehottaa komissiota lisäämään kyseistä tukea painottamalla uudelleen ja varmistamalla, että eläinten hyvinvointi otetaan tarkoituksenmukaisella tavalla entistä paremmin ja yhdenmukaisemmin huomioon Euroopan unionin muilla politiikanaloilla, kuten kuluttajapolitiikassa, tutkimusohjelmissa ja yhteisessä maatalouspolitiikassa;
8. on tyytyväinen komission uudistusehdotuksiin ja komission sitoutumiseen eläinten hyvinvointiin; korostaa, että on tärkeää antaa vahvaa tukea maanviljelijöille, jotka noudattavat eläintenhoitoa koskevia vaatimuksia ja hyviä käytäntöjä sekä investoivat parempiin kasvatustiloihin; korostaa riittävän rahoituksen merkitystä tulevassa YKP:ssa, sillä talousarvionne on vastattava tavoitteitamme;
9. korostaa, että nykyisin maanviljelijät kohtaavat monenlaisia haasteita, joita ovat muun muassa ilmastomuutos, ja heidän on täytettävä monia vaatimuksia, joista eläinten hyvinvointi on vain yksi; kehottaa tämän vuoksi komissiota varmistamaan politiikanalojen johdonmukaisuuden Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 7 artiklan mukaisesti;
10. kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään tehokkaammin EU:n maaseudun kehittämisrahastojen ja tutkimuksen pääosaston seitsemännen puiteohjelman (2007–2013) tarjoamia tukimahdollisuuksia soveltavan tutkimuksen edistämiseksi sekä innovatiivisten ja nykyaikaisten eläinten hyvinvointia koskevien ratkaisujen käyttöönottamiseksi; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota lisäämään investointeja eläinten hyvinvointia koskevan uuden tekniikan ja teknologian tutkimusta ja kehittämistä varten;
11. pitää valitettavana, että strategialla ei ole pystytty edistämään korkeatasoisia eläinten hyvinvointia koskevia standardeja käyttämällä kestävän kulutuksen ja tuotannon, ympäristöä säästävien julkisten hankintojen ja yritysten yhteiskunnallisen vastuun tarjoamia mahdollisuuksia;
12. kehottaa komissiota toimimaan kunnianhimoisemmin ottaessaan eläinten hyvinvointiin liittyvät standardit huomioon ei-kaupallisena näkökohtana ja asettaessaan niiden vastavuoroisuuden etusijalle kauppapolitiikassaan ja kansainvälisiä monenvälisiä ja kahdenvälisiä kauppasopimuksia koskevista neuvotteluista sekä edistämään eläinten hyvinvointia kolmansissa maissa vaatimalla tuontieläimiltä ja -tuotteilta vastaavanlaisia hyvinvointia koskevia standardeja ja tiukkaa valvontaa;
13. kehottaa komissiota arvioimaan kolmansissa maissa sovellettavia eläinten hyvinvointia koskevia standardeja ja raportoimaan niistä ennen kauppasopimuksia koskevien neuvottelujen aloittamista; pyytää komissiota myös tekemään tämän viipymättä niissä maissa, joiden kanssa se käy parhaillaan kauppaneuvotteluja;
14. pyytää, ettei komissio tulevaisuudessa esittäisi Euroopan parlamentille sellaista vapaakauppasopimusta, joka ei takaa tuontituotteisiin samoja vaadittuja eläinten hyvinvointiin liittyviä standardeja kuin eurooppalaisiin tuotteisiin;
15. suhtautuu myönteisesti myös komission aikeeseen tutkia, miten eläinten hyvinvointi voidaan sovittaa paremmin Euroopan naapuruuspolitiikan puitteisiin;
16. kehottaa komissiota vaatimaan WTO:lta, että tämä ottaa kauppaan liittymättömät näkökohdat viipymättä huomioon maailmanlaajuisessa kauppastrategiassa, jotta voidaan välttää kilpailun vääristyminen Euroopan unionin jäsenvaltioiden, joiden on noudatettava kansainvälisesti tiukimpia eläinten hyvinvointia koskevia sääntöjä, sekä kolmansien maiden välillä;
17. katsoo, että kuluttajille olisi tiedotettava pakollisesti, jos tuontituote tai tuote, joka sisältää tuontituotetta, on peräisin eläimestä, jota ei ole pidetty eurooppalaisten eläinten hyvinvointiin perustuvien normien mukaisesti;

Keskiviikko 4. heinäkuuta 2012

18. on pettynyt, että strategiassa ei onnistuta tuomaan esiin eläinten terveyden ja hyvinvoinnin välisen yhteyden merkitystä eikä eläinten terveyden yhteyttä kansanterveyteen; kehottaa komissiota soveltamaan tähän strategiaan "One Health" -periaatetta ja varmistamaan tehokkaan koordinoinnin eläinten terveyttä koskevan strategian kanssa, koska muun muassa asianmukainen eläintenhoito auttaa ehkäisemään sairauksien leviämistä ja mikrobilääkeresistenssiä;

19. muistuttaa, että 12. toukokuuta 2011 antibioottiresistenssistä antamassaan päätöslauselmassa parlamentti korosti tarvetta saada kokonaiskuva siitä, milloin, missä, miten ja millä eläimillä mikrobilääkkeitä nykyään todellisuudessa käytetään, ja katsoo, että komission on viipymättä kerättävä analysoitava ja julkaistava näitä tietoja;

20. toteaa, että Euroopan unionissa hätärokotukset ja joissakin tapauksissa ennalta ehkäisevät rokotukset ovat sallittuja, mutta lainsäädäntö haittaa yhä rokotetuista eläimistä peräisin olevien tuotteiden kansainvälistä kaupankäyntiä; toteaa, että näissä rajoituksissa ei oteta tarpeeksi huomioon edistynyttä rokotetekniikkaa ja diagnostiikkaa; kehottaa Euroopan komissiota poistamaan rokotteen käyttöä tarpeettomasti rajoittavia kaupankäyntiä haittaavia toimenpiteitä niiltä osin, kuin se on mahdollista;

21. kehottaa komissiota kiinnittämään asianmukaista huomiota luonnonvaraisten eläinten aiheuttamiin terveysriskeihin; katsoo, että huomattava määrä uusista tartuntataudeista on zoonooseja (luonnonvaraisten eläinten, kotieläinten ja ihmisten yhteisiä tartuntatauteja), ja tunnustaa, että luonnonvaraisilla eläimillä käytävä kauppa samoin kuin maankäytössä tapahtuneet muutokset voivat synnyttää ihmisten, kotieläinten ja luonnonvaraisten eläinten välille uusia tai muuttuneita liittymäkohtia, jotka voivat edistää tautien leviämistä; korostaa tarvetta johdonmukaisuuteen eläinten terveyttä ja eläinten hyvinvointia koskevien politiikkojen sekä kauppapolitiikan välillä;

22. pyytää komissiota laatimaan vuoteen 2015 mennessä kertomuksen luonnonvaraisten eläinten terveydentilasta sekä siitä johtuvasta kotieläinten ja ihmisten molemminpuolisesta tartuntavaarasta;

23. kehottaa komissiota parantamaan aktiivisesti ja jatkuvasti eläinten hyvinvointia koskevia säännöksiä EU:n luonnonvaraisten eläinten kauppaa koskevan neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 puitteissa, sellaisena kuin se on muutettuna ⁽¹⁾;

24. huomauttaa, että EU:ssa arvioidaan olevan noin sata miljoonaa koiraa ja kissaa ja että lemmikkieläinten hyvinvoinnista ei ole annettu EU-lainsäädäntöä;

25. kehottaa lisäämään toimia koskevaan luetteloon irrallaan tavattuja eläimiä koskevan selvityksen, jossa suositellaan konkreettisia, eettisiä ja kestäviä ratkaisuja ja esitetään arviointi lemmikkieläinten rekisteröintiä ja sähköistä tunnistamista koskevasta yhdenmukaisesta järjestelmästä;

26. korostaa, että vain pakollinen kissojen ja koirien merkintä tehokasta ja luotettavaa rekisteröintijärjestelmää käyttäen varmistaa eläinten jäljitettävyyden ja että se on ratkaisevan tärkeää eläinten terveyden ja hyvinvoinnin menestyksellisen hallinnan kannalta ja auttaa edistämään vastuullista eläintenpitoa ja suojelemaan kansanterveyttä;

27. kehottaa Euroopan unionia ja jäsenvaltioita ratifioimaan lemmikkieläinten suojelua koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen ja saattamaan sen määräykset osaksi kansallista lainsäädäntöä;

28. kehottaa jäsenvaltioita laatimaan kattavia koirakannan hallintastrategioita, joihin kuuluvat koirakannan valvonta ja eläinräkkäyksen kieltäminen lainsäädännöllä, vesikauhurokotuksen ja sterilisoinnin kaltaisten eläinlääkintätoimien tukeminen ei-toivottujen koirien lukumäärän rajoittamiseksi sekä lemmikkieläinten omistajien vastuuntunnon edistäminen, kuten 13. lokakuuta 2011 annetussa kannanotossa pyydettiin;

⁽¹⁾ EYVL L 61, 3.3.1997, s. 1.

Keski viikko 4. heinäkuuta 2012

29. kehottaa komissiota suosittamaan vuodeksi 2014 kaavaillussa kaupallisten toimien piirissä olevien koirien ja kissojen hyvinvointia koskevassa tutkimuksessaan konkreettisia ratkaisuja, joilla estetään koirien ja kissojen kasvattaminen ja niillä käytävä kauppa sellaisella tavalla, joka todennäköisesti vaarantaa eläinten hyvinvoinnin;

Täytäntöönpano ensisijaista

30. on yhtä mieltä komission kanssa siitä, että eläinten hyvinvointia koskevien sääntöjen noudattamisessa on tällä hetkellä yhä puutteita huolimatta useilla aloilla tapahtuneesta edistyksestä; muistuttaa komissiota, että eläinten hyvinvointilainsäädäntö on jo pääosin riittävää, mutta lainsäädännön soveltaminen ei ole toivotulla tasolla kaikissa jäsenvaltioissa; vetoaa komissioon ja jäsenvaltioihin, että eläinten hyvinvointia koskevia lakeja noudatettaisiin kaikissa jäsenvaltioissa;

31. pahoittelee, että vaikka luonnonvaraisten eläinten pitämisestä eläintarhassa annettu neuvoston direktiivi 1999/22/EY on pantu kokonaisuudessaan täytäntöön seitsemän vuotta sitten, sitä ei ole vielä saatettu kokonaisuudessaan osaksi kansallista lainsäädäntöä kaikissa jäsenvaltioissa; toistaa, että tässä direktiivissä säädetään erityisesti eläintarhoissa pidettävien eläinten oloista ja hyvinvoinnista, ja se on pantava täytäntöön;

32. on tyytyväinen komission suositeltaviin menettelyohjeisiin eläintarhoille (Preferred Code of Practice for Zoos) ja pyytää, että komissio sisällyttää niihin ohjeistuksen luonnonvaraisten eläinten asianmukaista vankeudessa pitämistä koskevista parhaista käytännöistä;

33. katsoo, että eläinten kuljetusten alalla, vaikka kuljetus vastaakin hyvin lyhyttä jaksoa eläimen elämässä, on tehostettava lainsäädännön täytäntöönpanoa EFSA:n keräämien tutkimustietojen perusteella neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2005 mukaisesti ⁽¹⁾;

34. korostaa, että kaikki voimassa oleva eläinten hyvinvointia koskeva lainsäädäntö olisi saatettava kokonaisuudessaan osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sitä olisi noudatettava; katsoo kuitenkin, että noudattamatta jättäminen ei saisi haitata uuden lainsäädännön täytäntöönpanoa aloilla, joilla lainsäädäntöä on ajantasaistettava uuden tieteellisen tiedon valossa tai tapauksissa, joissa ilmenee puutteita;

35. muistuttaa, että elintarvikeketjussa esiintyvä epätasapaino saattaa alkutuottajat epäedulliseen asemaan ja että tämä tilanne rajoittaa eläinten hyvinvointiin liittyviä investointimahdollisuuksia maataloilla;

36. korostaa, että uusien ja muuttuvien eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten hyväksyminen aiheuttaa tuottajille kustannuksia ja mahdollista kilpailukyvyn menettämistä; toteaa, että usein kustannukset eivät näy maanviljelijöiden saamissa hinnoissa;

37. pitää myönteisenä ehdotusta, että kuluttajia tiedotettaisiin paremmin nykyisistä eläinten suojelua koskevista EU:n määräyksistä; vaatii komissiota ottamaan maanviljelijät paremmin mukaan tutkimushankkeisiin ja kampanjoihin; korostaa, että on lisättävä kuluttajien tietoisuutta eläinten hyvinvoinnin parantamisen lisäkustannuksista ja jaettava nämä kustannukset tasaisesti koko elintarvikeketjulle;

38. kehottaa komissiota ottamaan käyttöön tai esittämään uusia poliittisia välineitä, mikäli eläinten hyvinvointiin ja eläinkuljetuksiin liittyvistä ongelmista on selkeitä todisteita, jotta voidaan ratkaista nämä ongelmat ja parantaa eläinten hyvinvointiin liittyvien kustannusten jakautumista koko ravintoketjuun; katsoo, että näihin välineisiin voitaisiin sisällyttää lajikohtaista lainsäädäntöä, tulosperusteisia eläinten hyvinvoinnin ilmaisimia ja elintarviketurvallisuuden alalla käytettyihin riskinarviointijärjestelmiin liittyviä perusteita;

39. painottaa, että siirtymäkauden aikana on pantava täytäntöön yhteistyössä kaikkien sidosryhmien kanssa perusteltuja oikeudellisia virstanpylväitä tulevassa eläinten hyvinvointiin liittyvässä lainsäädännössä;

⁽¹⁾ EUVL L 3, 5.1.2005, s. 1.

Keskiviikko 4. heinäkuuta 2012

40. kehottaa luomaan uuden kattavan varhaisen puuttumisen järjestelmän, jotta varmistetaan lainsäädännön täytäntöönpano; korostaa, että on havaittava varhaisessa vaiheessa ne jäsenvaltiot, joilla on vaikeuksia noudattaa määräaika, sellaisen uuden menettelyn avulla, joka edellyttää tiivistä yhteistyötä komission kanssa; ehdottaa, että perustetaan parhaita käytäntöjä käsitteleviä foorumeja, jotta komissio, jäsenvaltiot ja asianomaiset sidosryhmät voivat vaihtaa tietoja parhaista tavoista noudattaa määräaikoja, että jäsenvaltiot laativat välietappeja ja -tavoitteita sisältävän vaiheittaisen täytäntöönpanosuunnitelman määräajan noudattamiseksi ja että käynnistetään tutkimus niiden mahdollisuuksien yksilöimiseksi, joiden avulla EU:n viranomaiset voivat auttaa varmistamaan eläinten hyvinvointia koskevan lainsäädännön täysimääräisen täytäntöönpanon;

41. painottaa, että komission ja erityisesti elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston voimavaroja on lisättävä EU:n talousarvionsuositusten ja -valtuuksien puitteissa, jotta voidaan asianmukaisesti valvoa jäsenvaltioiden suorittamia eläinten hyvinvointiin liittyviä tarkastuksia, joista osan on oltava pistotarkastuksia, ja puuttua rikkomuksiin; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että eläinten hyvinvoinnista vastaavia asianmukaisesti koulutettuja tarkastajia on riittävästi ja että suorituskyvyn arviointikriteerit ovat yhtenäiset, jotta varmistetaan tarkastusten yhdenmukaisuus kaikissa jäsenvaltioissa, sekä myöntämään tuottajaorganisaatioille enemmän vastuuta ja toimivaltaa;

42. kehottaa EU:n jäsenvaltioita varmistamaan, että EU:n eläinten hyvinvointia koskevien sääntöjen rikkomuksista määrätään tehokkaita ja suhteellisia seuraamuksia ja että toimivaltaiset viranomaiset antavat jokaisen seuraamuksen määräämisen yhteydessä runsaasti tietoja ja ohjeita ja että toteutetaan asianmukaisia korjaavia toimenpiteitä;

43. muistuttaa, että Euroopan parlamentti vastustaa yksityisesti palkattujen tarkastusavustajien käyttöä punaisen lihan teurastamoissa; katsoo, että tällä alalla riippumattomien lihantarkastajien on suoritettava hygieniatarkastukset;

44. panee merkille, että lopulliseksi määräajaksi on asetettu maaliskuu 2013, jonka jälkeen uusien eläimillä testattujen kosmeettisten tuotteiden myynti on kielletty; kannattaa tätä määräaika ja kehottaa komissiota olemaan jatkamatta sitä;

45. muistuttaa, että komission on aiheellisissa tapauksissa tarkastettava kansallisia tarkastusjärjestelmiä, jotta vahvistetaan eläinkokeita koskevan direktiivin 2010/63/EU noudattaminen;

46. kehottaa komissiota edistämään jatkossakin tutkimusta, joka koskee tutkimusmenetelmiä, joissa tarvitaan vähemmän koe-eläimiä, ja tukemaan tällaisten menetelmien käyttöä aina kun mahdollista; kehottaa komissiota tässä yhteydessä hyväksymään "extended one" -tutkimuksen REACH-asetukseen ja soveltamaan sitä;

47. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että "Horisontti 2020" -tutkimusohjelma sisältää riittävät tutkimusmahdollisuudet sellaisilla aloilla kuten luonnon monimuotoisuuden säilyttäminen, luonnonvaraisten eläinten ja kasvien kauppa, muiden kuin eläimiä käyttävien vaihtoehtojen kehittäminen ja validointi ja kehittyvien teknologioiden vaikutus;

48. pyytää, että komissio ottaisi eläinten hyvinvoinnin tavoitteeksi tulevassa seitsemännessä ympäristöä koskevassa toimintaohjelmassa varmistamalla erityisesti sen, että siihen sisällytetään strategioita ja toimia, joilla pyritään vähentämään eläinten käyttöä tutkimuksessa;

49. panee merkille parlamentille esitetyistä vetoomuksista ilmenevän unionin kansalaisten huolen tainnuttamatta suoritettavien teurastusten poikkeuslupien väärinkäytöstä; on erityisen huolestunut siitä, että tämänhetkistä poikkeuslupaa tainnuttamatta suoritettavaan teurastukseen käytetään joissakin jäsenvaltioissa laajamittaisesti hyväksi eläinten hyvinvoinnin, maanviljelijöiden ja kuluttajien kustannuksella; kehottaa komissiota kiirehtimään arviointia, joka koskee tainnuttamatta teurastetuista eläimistä saatavan lihan merkitsemistä, ja esittämään kertomuksensa ennen vuotta 2013, sillä se on sitoutunut suorittamaan tämän arvioinnin vuonna 2011; korostaa, että se, ettei kuluttajille tiedoteta, onko heidän ostamansa liha peräisin eläimestä, joka on teurastettu tainnuttamatta, herättää voimakasta yleistä mielenkiintoa sekä avoimuuteen että eläinten kärsimyksiin liittyvistä syistä; korostaa kuitenkin, että merkitseminen ei ole vaihtoehto asianmukaiselle valvonnalle, koska sillä voidaan ohjata kuluttajia ainoastaan, jos ilmoitetut tiedot tarkistetaan ja ne pitävät paikkansa;

Keskiviikko 4. heinäkuuta 2012

50. painottaa tarvetta laatia tehokkaammat suojelutoimenpiteet EU:sta kolmansiin maihin vietäville teuraseläimille;
51. katsoo, että eläinten hyvinvointia koskevaa EU:n lainsäädäntöä olisi täydennettävä käytännöllisillä ja yhtenäisillä suuntaviivoilla, jotta varmistetaan esimerkiksi kuljetuskuntoisuutta ja veden tarjoamista sekä ennen matkaa että sen aikana, lepotaunoilla ja määränpäässä koskevan lainsäädännön yhdenmukainen soveltaminen ja täytäntöönpano;
52. toteaa, että täytäntöönpanon puutteita perustellaan usein määräyksillä, joita ei voida käytännössä panna täytäntöön;
53. korostaa, että unionin kansalaiset esittävät parlamentille säännöllisesti vetoamuksia siitä, että jäsenvaltiot eivät valvo asetuksen (EY) N:o 882/2004 säännösten noudattamista;
54. muistuttaa komissiota ja jäsenvaltioita asetuksessa (EY) N:o 882/2004 niille määrätystä velvollisuudesta toimittaa eläinten hyvinvointiin liittyviä vertailukelpoisia tietoja; kehottaa komissiota ryhtymään tehokkaisiin toimiin, jos vaatimuksia ei noudateta;
55. kehottaa Euroopan suurimpia vähittäiskauppiaita hyväksymään yhteisen julkilausuman ja sitoutumaan tällä tavoin siihen, että ne myyvät ainoastaan tuotteita, joiden tuotannossa on noudatettu eläinten hyvinvointia koskevaa EU:n lainsäädäntöä tai sitäkin tiukempia vaatimuksia;

Tiedotus ja koulutus

56. korostaa, että tiedotusta ja koulutusta on muokattava ja tarjottava alueellisella ja paikallisella tasolla esimerkiksi alueellisten työpajojen ja nykyaikaisen teknologian avulla, ja että kaikkien eläinten käsittelijöiden on saatava tietoa uudesta lainsäädännöstä ja tieteellisistä edistysaskelista; muistuttaa EU:n koordinoiman eläinten hyvinvoinnista vastaavien keskusten verkoston mahdollisesta roolista tässä yhteydessä;
57. katsoo, että eurooppalaisen viitekeskusten verkoston on tarjottava asianmukaista, laadukasta, pätevää ja johdonmukaista tukea jäsenvaltioille ja muille sidosryhmille eläinten hyvinvointia koskevista parhaista käytännöistä;
58. kehottaa komissiota edistämään voimassa olevia eläinten hyvinvointia koskevia ohjeita ja muita vapaaehtoisia aloitteita kehittämällä verkkopohjaisen portaalin, jonka kautta näitä asiakirjoja voidaan vahvistamisen jälkeen hankkia ja levittää;
59. kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään paremmin järjestelyjä tietojen siirtämiseksi yli rajojen eläinten hyvinvoinnista, karjankasvatusjärjestelmistä ja sairauksien valvonnasta EU:n rahoittamien maaseudun ja alueiden kehittämistä koskevien ohjelmien yhteydessä;
60. katsoo, että eläinten hyvinvointia koskevista vaatimuksista on tehtävä tulevaisuudessa maaseudun kehittämisohjelmissa pakollisia; katsoo lisäksi, että eläinten hyvinvoinnin korkeasta tasosta johtuvan eurooppalaisen lisäarvon pitäisi vaikuttaa yhteisrahoitusosuuksiin;

Puitelaki

61. pitää myönteisenä eläinten hyvinvointia koskevan Euroopan unionin puitelain sisällyttämistä strategiaan parlamentin ehdotuksen mukaisesti ja kehottaa komissiota esittämään ehdotuksensa vuodelle 2013 suunnitellun tuotantoeläinten suojelusta 20 päivänä heinäkuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/58/EY⁽¹⁾ tarkistuksen yhteydessä; katsoo, että tämäntyyppinen puitelaki olisi laadittava selvästi sen jälkeen, kun on kuultu kaikkia sidosryhmiä, ja että siinä on kiinnitettävä erityistä huomiota panoksiin ja tuotoksiin ja että sen on johdettava eläinten hyvinvoinnin paranemiseen;

⁽¹⁾ EUVL L 221, 8.8.1998, s. 23.

Keskiviikko 4. heinäkuuta 2012

62. toteaa, että tällaisen puitelain avulla olisi yksinkertaistettava ja yhdenmukaistettava voimassa olevaa eläinten hyvinvointia koskevaa lainsäädäntöä; toteaa, että puitelain tärkeimpänä tavoitteena on oltava ennemminkin voimassa olevan eläinten hyvinvointia koskevan lainsäädännön parempi ja perusteellisempi noudattaminen;

63. muistuttaa, että jo nyt tuottajilla on hyvin paljon hallinnollisia velvoitteita ja ettei tätä raskautta saa enää entisestään lisätä tällä EU:n puitelainsäädännöllä vaan hallinnointia on pyrittävä jatkuvasti yksinkertaistamaan;

64. palauttaa mieliin, että parlamentin mielestä tämäntyyppisen puitelain olisi perustuttava vahvistettuihin tutkimuksiin ja todistettuihin kokemuksiin ja että sen olisi katettava lemmikkieläimet ja hylätyt eläimet, myös irrallaan tavatut kotieläimet; muistuttaa, että elintarviketuotantoon kasvatettavien eläinten osalta parlamentti on pyytänyt kehittämään edelleen Animal Welfare Quality -hanketta kiinnittäen huomiota sen yksinkertaistamiseen ja käytännön soveltamiseen;

65. katsoo, että puitelaki, joka liittyy läheisesti OIE:n määritelmiin ja suosituksiin, vahvistaisi EU:n eläinten kasvattajien ja omistajien sekä karjankasvattajien kilpailukykyä kansainvälisillä markkinoilla sekä auttaisi myös varmistamaan reilun kilpailun sisämarkkinoilla;

66. katsoo, että eläinten hyvinvointia koskevan eurooppalaisen puitelain olisi luotava yhteinen perusta eläinten hyvinvoinnille kaikkialla Euroopan unionissa olennaisena edellytyksenä kotimaisten ja kolmansista maista tuotujen tuotteiden vapaalle ja oikeudenmukaiselle kilpailulle sisämarkkinoilla; katsoo kuitenkin, että jäsenvaltioiden ja alueiden olisi sallittava, että yksittäiset tuottajat tai tuottajaryhmittymät voivat perustaa vapaaehtoisia järjestelmiä, joilla on perusteellisempia vaikutuksia, niin, että vältetään kilpailun vääristyminen ja suojellaan EU:n kilpailukykyä kansainvälisillä markkinoilla;

67. muistuttaa, että parlamentin mielestä tämäntyyppisen puitelain ei pitäisi estää tuottajia ottamasta käyttöön vapaaehtoisia järjestelmiä, jotka menevät EU:n sääntöjä pidemmälle, ja katsoo, että tällaisten järjestelmien olisi myös perustuttava tutkimuksiin ja että niitä voitaisiin edistää sertifioituilla ja yhdenmukaisilla merkinnöillä; kehottaa komissiota toimimaan tiedonantonsa COM(2009)0584 mukaisesti ja suorittamaan tutkimuksen ja laatimaan tarvittaessa säädösehdotuksia liha- ja maitotaloustuotteiden EU:n laajuisista merkintäjärjestelmistä, joiden avulla kuluttajille voidaan tiedottaa käytetystä kasvatustavasta ja sen vaikutuksesta eläinten hyvinvointiin, niin että mahdollistetaan kuluttajille mahdollisimman tehokas ja jatkuva tiedonsaanti;

68. katsoo, että eläinten hyvinvointia koskevaan Euroopan unionin puitelakiin olisi sisällyttävä:

- a) OIE:n määritelmään perustuva yhteinen määritelmä ja käsitys eläinten hyvinvoinnista sekä yleisiä tutkimuksiin perustuvia tavoitteita;
- b) periaate kaikkien eläintenomistajien ja -käsittelijöiden hoitovelvollisuudesta, kun taas irrallaan tavattujen eläinten olisi oltava jäsenvaltioiden viranomaisten vastuulla niistä aiheutuvien kansanterveyteen ja turvallisuuteen liittyvien riskien vuoksi;
- c) tiedotusta ja suuntaviivoja julkisten viranomaisten henkilöstölle siitä, miten he voivat työssään tunnistaa eläinten hyvinvointiin liittyviä ongelmia;
- d) tarvittaessa pätevyyden osoittamista koskeva vaatimus, tunnustaen näin ne taidot ja osaaminen, jotka on jo hankittu käytännön kokemuksen tai teoriaopintojen avulla, kaikille henkilöille, jotka käsittelevät eläimiä työtehtäviensä yhteydessä, ja asianmukaisia koulutusvaatimuksia tiettyjä eläinten hyvinvointiin liittyviä tehtäviä varten;
- e) jäsenvaltioille velvoite toimittaa komissiolle joka toinen vuosi kertomus eläinten hyvinvointia koskevan EU:n lainsäädännön täytäntöönpanosta, mukaan lukien seuraavaa kahta vuotta koskeva etenemissuunnitelma, sekä komissiolle vaatimus julkaista viipymättä kyseiset kertomukset ja niitä koskeva tiivistelmä;

Keskiviikko 4. heinäkuuta 2012

- f) tehokkaita oikea-aikaisia toimia niitä jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät toimita kertomuksia tai täytä valvontaa ja tarkastuksia koskevia velvoitteitaan;
- g) eläinten hyvinvointia koskevan koordinoitun eurooppalaisen verkoston luominen; verkoston tarkoituksena on tukea kokeiluhankkeesta X/2012 saatujen kokemusten pohjalta tiedotus- ja koulutuskampanjoita, arvioida eläinten hyvinvointia koskevia vaatimuksia uusimman vertaisarvioitun tieteellisen tiedon pohjalta ja koordinoita uusien teknologioiden esitestausta koskevaa EU:n järjestelmää komission sekä sen virastojen ja komiteoiden edistämien nykyisten ohjelmien mukaisesti;
- h) rakenne tutkimukseen perustuvaa alakohtaista lainsäädäntöä ja muita kuin lainsäädäntötoimia varten;
- i) uudelleentarkastelulauseke, jonka perusteella puitelakia voidaan säännöllisesti muokata uuden tieteellisen kehityksen mukaisesti oikeusvarmuuden tarve sekä investointien taloudellinen käyttöikä huomioon ottaen;

*

* *

69. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Lemmikkieläinten ja irrallaan tavattujen eläinten suojelua koskevan EU:n säädöskehityksen luominen

P7_TA(2012)0291

Euroopan parlamentin päätöslauselma 4. heinäkuuta 2012 lemmikkieläinten ja irrallaan tavattujen eläinten suojelua koskevan EU:n säädöskehityksen luomisesta (2012/2670(RSP))

(2013/C 349 E/08)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon lukuisat EU:n kansalaisilta saadut vetoomukset, joissa vaaditaan lemmikkieläinten ja irrallaan tavattujen eläinten suojelua koskevan EU:n säädöskehityksen luomista (muun muassa 1613/2010, 1274/2011, 1321/2011, 1377/2011 ja 1412/2011),
- ottaa huomioon lemmikkieläinten suojelusta tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen (CETS N:o 125),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 202 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 13 artiklassa määrätään, että unionin ja jäsenvaltioiden on otettava eläinten hyvinvoinnin vaatimukset täysimääräisesti huomioon, koska eläimet ovat tuntevia olentoja;
- B. ottaa huomioon, että EU:lla ei ole lemmikkieläinten ja irrallaan tavattujen eläinten suojelua koskevaa lainsäädäntöä, vaikka lemmikkejä on EU:ssa arviolta yli sata miljoonaa;
- C. ottaa huomioon, että kaikki jäsenvaltiot eivät ole toistaiseksi vielä allekirjoittaneet lemmikkieläinten suojelusta tehtyä eurooppalaista yleissopimusta;
- D. ottaa huomioon, että monissa jäsenvaltioissa lemmikkieläimet ja irrallaan tavatut eläimet joutuvat usein huonon ja raa'an kohtelun uhreiksi ja että vetoomuksen esittäjät viittaavat näissä tapauksissa usein Etelä- ja Itä-Euroopan maihin;